

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măceșilor Nr. 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măceșilor Nr. 43.

Epistole nefrazate se refuză. — Articuli nepublici nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garonod — și timbru de 30 cr. pentru șe-care publicare.

Controla de suprema-inspecțiune a statului, față cu biserica gr. or. română din Ungaria și Transilvania.

Precum s'a amintit deja în „Telegraful Român”, faimosul corespondent din Sibiu al organului „Pester II.” și-a finit articoliul lui plini de venin și de denunțări asupra autonomiei noastre bisericesci.

Ar fi păcat de timp și osteneală, a reflecta în detaliu la afirmațiunile reuțioase a aceluiași corespondent.

Ei bine, dar pentru ca să se convingă cetitorii cât de malițioase sînt afirmațiunile denunciatorei din Sibiu, și cum se întortochează starea adevărată a lucrului, intru ajungerea scopului infernal personal, eată ca exemplu, lui iaa libertatea, a atinge numai scurt un cas concret.

La sfîrșitul publicațiunei sale denunciatore, anonimul corespondent în prima lină face imputare înaltului ministeriu de culte și instrucțiune publică, de ce nu și exercitează dreptul seu de supraveghere față cu autonomia bisericeii noastre, adaugînd: că chiar și elementele cele moderate în principie politice ale congresului din anul 1878, căt și a congresului din urmă s'au convins de acea nepăsare a guvernului. Apoi continuă: Causa răului acestuia, — va se dîcă neeseritarea dreptului de suprema inspecțiune a regimului — devine de acolo, că în gremiul înaltului ministeriu de culte și instrucțiune publică nu e nici un funcționar mai superior sau măcar inferior de naționalitatea română gr. orientala.

Din această necesitate arîndă dîce anonimul, și cu considerare că regimul fîță cu biserica română gr. or. din Ungaria și Transilvania, nu și validează dreptul seu de inspecțiune supremă în astfel de măsură, ca cu biserica gr. or. sîrbească, deputatul

congresual dela 1878 advocatul Ștefan Ioanovicu din Budapesta, a făcut propunere carea s'a și ridicat la valoare de conclud unanım prin congres; ca Esceleța Sa metropolital, ca președinte al congresului bisericesc, la timpul benevenit, se facă pașii necesari la locurile înalte competente în direcțiunea aceasta, ceace însă pînă de present a remas fără rezultat.

Noi nu scim continuă mai de parte denunciatorele — că cine este cauza, și că peste tot Esceleța Sa metropolital corespuns'a însărcinării acesteia sau ba; atata însă cu pozitivitate și fără sfilă se afirmă, că pînăce în gremiul ministeriului de culte și instrucțiune publică, mai vîrtos în resortul anumit, nu se vor face alte dispozițiuni mai corespunzătoare, pentru o mai rigoroasă controlare din partea regimului, rîul deja acut din di în di se va întări, și vindecarea lui va fi cu atata mai cu greu.

În atare mod argumentează anonimul denunciator.

Acum, se privim nițel în protocolul congresului ordinaru din 1878, ca se vedem ce are propunătorul lui Ștefan Ioanovicu, făcut-a susamintita propunere din cauză de îngrijire, că guvernul nu și exercitează, cum dîce anonimul, dreptul seu de supraveghere față cu autonomia noastră bisericescă?

Pe pagina 104 a protocolului congresual din 1878 de sub Nr. 208 se află propunerea care și suna în următoriu mod:

Deputatul Șt. Ioanovicu face în scris următoarea propunere:

„Esceleța Sa Preasfințit arhiepiscop și metropolital binevoiască a aduce la cunoștința înaltului ministeriu regeco-unguresc de culte și de instrucțiune publică: că măritul congres gr. or. cu părere de rău trebuie se observe desconsiderarea, va se dîcă, neaplicarea Românilor gr. or. la înalta același ministeriu, ceea ce de fel nu co-

respunde legii aduse pentru egala îndreptățire a naționalităților și a confesiunilor patriei, din care cauză atât pentru mai bună informațiune a înaltului ministeriu de culte și de instrucțiune publică în afacerile noastre bisericesci și scolare, căt și în luarea în considerațiune a populațiunei greco-orientale române din Ungaria și Transilvania, măritul congres nutrește speranța firmă, că înalt — același ministeriu înțelegînd dorința congresului, va nișui căt mai curînd, amesurat paritatei altor confesii, a satisface cererei Românilor gr. orientali, aplicînd și dintre bărbații nostri cei deprinși în afacerile bisericesci și scolare.”

Propunerea aceasta s'a transpus la comisiunea organizatoară. Ear sub Nr. 227 din același protocol, comisiunea organizatoare reportează în obiectul acesta în următoriu mod: „Congresul vede cu părere de rău lipsa de multe ori greu simțită de bărbați apți din sinul bisericeii noastre în gremiul înaltului ministeriu de culte și de instrucțiune publică, unde se resolve cele mai momentoase cauze bisericesci; drept aceea re comandă Preasfinției Sale metropolitalui, a aduce la cunoștința locurilor mai înalte dorința congresului, de a vedea aplicați în atinsul ministeriului și bărbați de ai bisericeii noastre.”

Din citatele aceste dîce, este evident, fără de a mai face vre un comentar că concludul congresului este s'adus din alt motiv și din alt punct de mîncare decum afirmă denunciatorele din Sibiu în „Pester II.” Alțum, cuiul a străbătut prin sac. Anonimul denunciator s'a demascat de un .

Trist și duros lucru este dacă un român ortodox sperază prin denunțarea institutiunelor sale bisericesci a deveni aplicat în gremiul înaltului ministeriu de culte și instrucțiune publică. *Sopienții pauca!*

În interesul adevărului însă voi se amintesc că, precum sînt informat

fabricatoriu lerieler lungi de denunțare în „P. II.” nu este român”) nici ortodox, ci e un străin carele a primit numai materialul dela un semitor to doos de ai nostri din Sibiu, va se dîcă: ortodoxul aspirante la post, s'a pus după spatele faimosului corespondent, apoi de străinul nici că se ne mai mirăm că pentru bani a scris căte verși și uscate.

În fine, prea bine a observat „Telegraful Român”, cănd a apostrofat denunțările din „P. II.”, amintînd: avem și pre Iuda și mărturiile mincinoase în sinul nostru.

Pe cănd cu părere de rău trebuie se constatăm rătăcirea unor fi ai nostri, tot atunci cu din partem nu pot se dau creșediment unor nedumeriri manifestate, că prin scorniturile malițioase a denunciatorei din „P. II.” s'ar pută nase vre un pericol pentru autonomia noastră bisericescă.

După mine, în această privință cauză de nedumerire nu trebuie se avem, fiindcă oamenii din sferele guvernului sciu prea bine că poporul, respective inteligența română ortodoxă și exercitează dreptul autonomiei bisericeii sale numai între marginele legii.

Membrii corporațiunilor noastre bisericesci, fie dînși de ori și ce coloare politică intru esecutarea drepturilor autonomiei bisericesci, sînt pururea conđuși numai și numai de principiu promovării și stabiliirii acelei autonomii, carea prin neobosita stăruință a marelui Andreiu s'a indus în viața bisericescă gr. or. română din Ungaria și Transilvania.

Autonomia bisericeii noastre este întemeiată pe aședămintele sinoadelor noastre economice (sobornicesci) din vechime, deci se înțelege de sine că concursul poporului intru administrarea treburilor bisericesci, scolare și fundatiionale, este o aparatiune neîn-

*) Trist dar... noi sîntem informați deadreptul dela Budapesta altfel.

Red.

FOIȚA.

Un vis pe calea spre pădure după lemne *).

(Incheiere.)

„Să stăm puțin aici luminate cocolașe — căci de-abia acumă recunoscu, că băiatul trebuie se fie ceva mai pre sus. — Lasă-mă să sorb puțină apă, că tare mi sete.” Ear băiatul nu dîse nimica, ci făcîndu-i semn cu capul „că se poate” se dădu de-o parte. Bada Nică se plecă la părăn, trase un gât de apă și de ce bea de aceea ar fi mai beut. Apa era încă de bună și așa de recitoare, încât așa o apă n'a fost beut el în viața sa. Căt n'ar fi dat se rămăie acolo, lîngă acel păreu tainic, ascultăndu-i murmurul și privind unde le. Dar sciea el unde se află!? Revenind înapoi băia-

tul li făcu cu mîna să vie, și bada Nică porni cu inima intristată. Decănd beu apă, se simția așa de ușor, încăt i-se părea că sboară dar nu că merge. De găndit nu mai avea timp, căci câmpiile înflorite îl stingheriau.

Nu mai că trecură vaea și un deal și îndată dădură de o pădure verde și așa de frumoasă de-ți fugiau ochii pe ea. Intrară într-oșna. Mii și mii de paseri căntau sîrînd de pe o creangă pe alta. Era un adevărat concert. Nică era în culmea fericirii. Sorbia cu plăcere aerul recitoriu și privia cu drag faloiși copaci. Cerbi și ciute li-se arătan în cale săltănd ușor prin earba înaltă pînă la brău. Ele erau blănde și nu fugiau de ei.

„Bine trebuie se mai trăiască acestia aici, își găndia el. Ei numai sciu ce este chinul și năcașul.”

Nu și sfîrși bine găndurile sale cănd eată o curte măreață, un felu de cetate se ridică înșinea lor, așa

de frumoasă cum n'a mai vădut. Era mare căt un sat întreg. Turnuri se ridicau în toate patru unghurii ale zidului, turnuri al căror vîrf ajungea pînă la nouă. Zidurile erau din peatră albă ca omătul și străluciau de mîndre ce erau. O poartă mare de fer, ferecată cu nouă lanțuri și incuțiată cu nouă lăcăți și cu nouă zvoare era pădită de un om, a cărui privire era grozavă. Bada Nică trăseră zîrîndu-l. Ochiu săi înholbăți, nasul cel cărn, tîmplele eșite afară, te făceau să eai lumea în cap și nu te-ai mai fi oprit trei zile și trei nopți. Băiatul vorbi ceva cu uriciou și om și acesta începă a descuia lăcățile și poarta se deschise cu vuet mare. Intrară în ogradă și o mulțime de serbi și serbitoare le eșiră înainte privind cu mirare la omul nostru. Nică, uităndu-se și el la ei, le ridică cușma pînă la pămînt, — că doar atăt scia și el. — În clipa aceasta dispără băiatul care-l conduse și el se află singur într-o mulțime de necunoscuți. Nu sciea ce se facă și ce să înceapă. Luăndu și în urmă inima în

dinți se închină pînă la pămînt și le dîse:

Oameni buni! Spuneți-mi unde mă află? În ce împărăție am intrat? Slugile îl priviau cu ochi înholbăți dar nu-i dedură nici o deslușire. Tovarășul său dela drum veni earășî îndrept și le șopti slugilor nesce cuvinte, lui Nică cu totul necunoscute. Îndată mai mulți din argași îl luară între dînși și l' duseră în curte prin nesce odăi mari și frumoase pînă ce se opriră într-o casă, în care îl începură a l' îmbrăca în haine strălucite. Lui bada Nică îi crescea inima de bucurie cănd privia strălucile cele boeresci. După ce a fost îmbrăcat gata îl duseră într-o casă, care era îmbrăcată numai cu mătășă și în care era atăcea argintării de-ți lua vederile. Așteptase aici puțin și de loc ușa se desise. Dar ce se veși? O femeie tină, îmbrăcată numai în mătășă și aur, cu o coroană pe cap intră în casă.

Era așa de frumoasă încăt nu se mai pomenia ca ea. Împărăteasa, —

*) Din Căilindarul Societății pentru cultura și literatură rom. în Bucovina.

cungiturat de lipsă prin urmare ortodocsul acela, care în sburdăciunea sa într-un mod cinic, atacă autonomia bisericii noastre nu poate fi nici adoratoriu aşezămintelor celor mai sublimă a bisericii ortodoxe.

S'au doară pentru în administraţiunea treburilor noastre bisericesti nu se urmează după placul şi ambiţiunea unor a şi altora e permis prin denunciarea autonomiei bisericii noastre a cere intervenţiunea regimului?

O tempora o mores!

Sunt pe deplin convins, ca prelaţii noştri, la toată ocaziunea vor fi la înălţimea misiunii lor şi vor stăruia a susţine buna înţelegere între fiilor sufletesci şi nu vor da prilegiu de amestec străinilor în cauza autonomiei noastre bisericesti. Şi iarăşi ar fi trist când s'ar afla vre unul s'au altul să se facă instrument în contra instituţiunilor ereditate dela fericitul Andreu.

În aceasta momentoaşă împregiurare deci văd cu garanţii mai mare în susţinerea autonomiei noastre.

Poporul împreună cu inteligenţa română ortodoxă fără deosebirea de ţinută politică sînt mândri a ave o atare autonomie bisericescă care — autonomie cu drept cuvînt poate servi de model bisericii întregi gr. or. din toată lumea.

Conced, că în statutul organic se vor afla şi unele greşeli, precum nici un lucru s'au fiinţă omenească în lume, nu-şi poate atribui perfecţiunea infalţibilităţii.

Ei bine, dar scăderile din st. org. din ce în ce se vor delătura prin zelul neobosit a acelor bărbaţi, cari sînt chemaţi a conduce treburile noastre bisericesti; aşă dar *est modus in rebus*, şi nu simţim lipsa de felu a ne lua refugiu la guvern.

Scim prea bine cu toţii că marele Andreu a ostenit aşa dîcînd în decursul întregii vieţii sale, spre realizarea acelu scop măreţi, adică, de a pute introduce în viaţă autonomia noastră bisericescă.

Prin această unică faptă epocală în biserica noastră, Marele Andreu şi-a asigurat nemurirea numelui său.

De eternă memorie va fi pentru Românii ortodocşi din Ungaria şi Transilvania congresul bisericesc din anul 1868, căci atunci poporul ortodox din Ungaria s'a putut aduna înainteaşi dată în mod constituţional în congresul său bisericesc.

Şi dacă vom privi numai la memorabilia cuvîntare a prea bunului şi de eternă amintire marele Archiepiscopul Andreu ţinută în 16 Septembrie 1865 a aceluiaşi congres, atunci

de sigur fiescă care suflet ortodox, va pricepe că ce va se dîcă autonomia noastră bisericescă.

Deci de mare însemnătate este în biserica gr. or. preste tot statutul organ. şi cu deosebire la Românii gr. or. din această ţeară.

Prin inarticularea st. org. între legile ţerei, şi sancţionarea lui de Măjestatea Sa, prea bunul Împărat şi rege apostolic al nostru, biserica gr. or. română şi-au inaugurat o eră nouă.

Statutul org. al bisericii noastre este pentru noi ortodocşii, pe scurt dîs aceea ce buna cară este pentru constituţiunea Angliei „magna charta” ear' pentru Ungaria „bulla de ar Andreiană.”

Scind noi astfelu ce tesaur prefiuit posedem în autonomia noastră bisericescă, aratăta prin neobosita stăruinţă a marelui Andrei românescu mai vîrtos cu considerare la timpul present plin de sferinţe şi desconsiderare faţă cu cele mai juste pretenţiuni naţionale ale noastre, noi Românii ortodocşi, privim la autonomia noastră bisericescă, ca la cel mai scump odor al nostru, fiindcă nu mai în executare autonomiei noastre, mai aflăm balsamul de mîngăiere.

Şi între atari împregiurări fatale, numai acesta ne ar mai lipsi ca autonomia noastră cîştigată cu atăta luptă şi sudoare, şi adorată de popor cu atăta amor să devină aşa dîcînd, cu o trăsură de condeiu nimicita de guvern, în urmarea unei simple denunciări a unor oameni fără de suflet. Mărturisesc sincer că eu, deşi nu sînt părţitoriu politiciei regimului actual, totăşi nu voi se atribui guvernului o atitudine inimică faţă cu autonomia bisericii noastre.

Nu pot se cred, că ar fi în interesul vre unui guvern ca la o simplă denunciere făcută într'o foaie jidănă să nimicească cu mană sacrilegă autonomia unui popor.

Guvernul actual, din trista esperienţă cîştigată cu corelignarii noştri Sîrbi scie prea bine căt este de dăunnos pentru stat, crearea stărilor abnorme pe terenul bisericesc.

Mai de parte, se nu uităm şi de aceeaşi momentoaşă împregiurare, că guvernul nici odată nu s'ar fi demis în mod arbitrar a se amesteca în afacerile corelignarilor noştri sîrbi, dacă precum cu părere de rău trebuie se esprim, nu erau unii dintre prelaţii lor bisericesti, cari au contribuit foarte mult la crearea acelei stări abnorme întru care vedem neajînd biserică gr. or. sîrbească din Ungaria.

Între românii gr. or. şi guvern, laudă Domnului în decurs de vreo

14 ani — încât privească terenul bisericesc — au dominat înţelegere, guvernul până la moment nu a avut nici umbră de pretest, pentru de a cerea vre un amestec în treburile noastre bisericesti.

Ar fi foarte regretabil, dacă oamenii din sferile guvernului, s'ar arăta inimici faţă cu autonomia noastră, din simplă cauză, că, biserica noastră precum se susţine împedecă foarte tare maghiarizarea.

Guvernul ar trebui să scie din istoria bisericii noastre, că biserica ortodoxă orientală conform canoanelor ei, pururea au fost şi va rămănea naţională, adică, poporală, din care cauză, nici că poate avea misiunea de maghiarizare fiindcă creştinii de biserica, noastră nu sînt maghiari.

Ce fructe ar produce încercarea de maghiarizare pe terenul nostru bisericesc cred că ar fi destul, dacă le revoc în memorie compătrioşilor noştri maghiari, timpurile lui Racoţi, Apaşi, şi cele mai decurînd din 1848.

Şi până cînd biserica ortodoxă, dă chesariului ce e a chesariului, şi-şi împlinescă cu desăvîşire obligamentele ei faţă cu statul, cu drept cuvînt pretînde şi poporul mai vîrtos în secul civilizaţiunei moderne în care trîm că de postulatele lui natural să se folosească neştirbit.

Încât privească o mai riguroasă inspecţiune, sau supravighcare asupra afacerilor noastre bisericesti din partea statului, nu ne nedumeresc defelul, fie în numele domnului, controlarea statului căt se poate de rigoroasă. Pe noi pururea ne va afla pe terenul legalităţii, căci noi numai între marginile legii vom a ne escuta drepturile autonomiei noastre.

Sperăm şi dorim însă, că şi guvernul să-şi escute controlarea asupra afacerilor noastre bisericesti, totdeauna numai între marginile legii şi astfelu viţuirea pacinică între noi nuse va turbura nici în viitoriu, ceea ce pretînde atît interesul statului, căt şi al bisericii noastre.

Clara paxta boni amici.

Un deputat congresual din Bănat.

Revista politică.

Sibiua, în 19 Ianuarie.

Fapta cea mai remarcabilă în politica internă e fără îndoială discuşinea din şedinţa de Vineri a dieiei unguresci, ce o reproducem la alt loc. La ordinea zilei era votarea fondului de dispoziţiune de 200,000 fl. Deputatul din stanga extremă Herman se folosi de ocaziune pentru a provoca

o discuşie asupra agitaţiunilor din Germania contra Ungurilor prin cunoscutele broşuri ale Schulvereinului şi a profesorului Heintze. Din această desbatere relevăm pe scurt că şi de astădată ca totdeauna cînd e vorba de naţionalităşile nemaghiare, toate partidele maghiare au fost una în a aproba dispoziţiunile de asuprire contra nemaghiarilor.

În 28 Ianuarie n. s'au deschis în Viena delegaţiunile. Ministerul comun a prezentat un proiect de lege motivat, prin care cere incuviinţarea unui credit extraordinar de 8 milioane ce sînt neapărat de lipsă pentru suprimarea insurecţiunei din provinciile de sud ale monarhiei. Memoriul care spune motivele proiectul subşternut dă o desluşire exactă despre stadiile ce a percurt insurecţiunea până în momentul de faţă şi justifică necesitatea măsurilor extraordinare ce s'au luat deja. Se vede şi din acest memoriu că cele 8 milioane nu vor fi de ajuns pentru acoperirea tuturor speşelor mai ales dacă insurecţiunea va lua proporţiuni mai mari prin influenţa şi agitaţiunii din afară.

Cu ocaziunea răspunsului la interpeleţiunea deputatului Helfy ministrul preşedint al Ungariei Tisza a observat, că sînt unele elemente slave care se cred îndatorate a face ca scînteetele ce ard sub spuză se isbucnesc în flăcări vii. Aceste elemente se află în Rusia. „Morn. Post” pune întrebarea: nu se află oare Ignatieff earăşi la vechea sa muncă de predilecţiune şi nu vom auţi earăşi vechia distincţiune între Rusia oficială, care observă o atitudine corectă, şi între Rusia neoficială, care în mânia tuturor tractatelor spriginesce trădarea şi pregătesc sub masca păcii rebelioi? Rusia neoficială adică partida moscovită fiesc nu s'ta departe de mişcarea care isbucind în munţii Crivoşeci ameninţă a se estinde cu inecntul preste interregiul regalului de mai înainte al Sîrbiei vechi. Paşlavistii vor face tot ce se poate prin subscripţiuni private şi agenţi secreţi pentru a împedea pe Austria în suprimarea grănică a răscolii. Acum prin consecenţă se nasec întrebarea: oare Austro-Ungaria nu va face pe terenul ţării responsabil pentru atitudinea unei părţi a populaţiunei ruseşti şi ce va face aceasta din urmă pentru ca fără de a ave ceartă cu Austro-Ungaria să ţină în activitate elementele nemulţumiri şi ale rebeliunei? Aceasta este

că alta nu putea fi, îl privi pe Nică din cap până în picioare si-i dîse:

„Dacă me-î argăţi un an de zile cu credinţă, te-oi mulţami. Ţi-oiu da ce ţi-a cere sufletul.”

Nică nu s'ar răspune nimic, ci sta înlemnit, ar fi dorit să vorbească, să-şi sărute mâinile şi picioarele, dar nu-î lăsau puterile. Era fermecat de frumuseţea împărătesei. Ar fi rămas aici lung timp privind-o, dar băfeţelul îi luase şi-l duse în altă odă, în care avea deacuma să locuească. Rămînd aici singur, se aruncă pe un pat şi încep să gîndească. Într-un timp atît de scurt se schimbă sermanul om cu totul. Gîndia şi tot gîndia la stăpîna-sa şi de-abia într-un târziu ostenit de gînduri şi trudit de lunga călătorie adormise şi începuse să viseze. Dar' ce vis! Se credea că se află lîngă stăpîna-sa şedînd alături cu ea pe tronul împărăţiei şi că ea îl priveşte aşa de cu drag şi că-i vorbeşte aşa de dulce. Pluţia sermanul în fericiri.

„Eşti însurat?” îl întrebă împărăteasa. Nică însă impleticînd cu limba — căci figura femeii sale i se arăta — răspunde trăgînat, că „nu.” Împărăteasa se uită atunci adîno în ochii lui.

„Cred vorbele tale; însă m'ai înşelat, se scii că răsunarea mea va fi grozavă.”

„Îţi jur stăpîna că gura mea n'a minţit nici odată şi că şi acum am vorbit dreptatea.”

Nu mai că roşi jurămîntul acesta, cînd de odată uşa se deschide, şi o femeie palidă ca părilete, tremurînd cum tremură varga şi plînsă de nu i se mai cunoscea ochii, intră în lăuntru. Nică o priveşte mai bine şi începe a tremura. Era femeia lui Casandra. O! ce nenorocire! Toamă acum a trebui să vie! El slăbesc; o ameţeaţă grozavă îl apucă la cap şi cade pe loc jos. Ear Casandra spune împărătesei, că acesta e bărbatul ei, o

roagă să-i dea drumul, că copiii îi mor de frig şi de foame. Împărăteasa se aprinsă de mînie, strigă toată curtea la un loc, şi le porunceşte să-l ducă pe nenorocitul, care zăcea lîngă picioarele sale, afară. Şi ea dispărură repede ca o căprioară. Nică să trezi abia după ce auşide, că se încheie poarta în urma lui. Se desceptase, privi în giurul său, zări curtea încuaită, lîngă dînsul însă pe nimenea. Acuma îi revinaiu în minte toate cele petrecute, şi-l apucă o tristeaţă grozavă. În momentul acesta poarta se deschide earăşi şi din ea e o ciurdă de căpăi urmaţi fiind de mândra împărăteasă, lîngă care se află şi omul cel hidos. Căpăii se reped la Nică, îl apucă la goană şi cu căt fugia, cu atît îl fugăreau. — Cum a venit aşa se duce! Locurile de mai înainte atît de frumoase erau acum pustii. Pădurea ardea în urma lui şi mi şi sute de vedenii se iveau, voind să-l împedecă în drumul său. Dîna dispărea din ce în ce tot mai tare până ce înnoptase cu totul. O întunecime neagră ca iadul se ivia înaintea lui. Venful

începă se sufle şi o vijeliă se isca de credea, că se prăpădesce lumea.

„Ce dracul?” îşi dîse el uitîndu-se în giurul său. „El era în sania sa, care sta locului. Înaintea lui era o poartă şi privind-o mai bine vedă că se află lîngă casa sa: Dorliă şi Lupan stau locului şi aşteptau cu nerăbdare ca să se scoboare stăpînul lor şi să le dea drumul să intre.”

„Aşa se întimplă cînd te apucă somnul pe drum şi cînd te fugărescă femeia cu nepuşă în masă.”

Dîcînd aceste deschise poarta şi intră în ogradă ne mai gîndind la cele ce visase.

Lasar C. Rotopan.

o problemă ce reclamă acele calități pentru cari generalul Ignatiev s'a făcut atât de renumit și aceasta este și cauza pentru care planul de a trimite pe domnul de Giers ca ambasador la Berlin, ear pe dl. de Samburoff la London și a denumi pe principele Lobanoff vice cancelar e gata deja. Generalul Ignatiev care numai prin fapta că rămâne la cârmă semnifică încrederea spiritului rebelic al Slavilor dela Dunăre, e ați bărbatul situației. A restringe în momentul actual periferia puterii sale nu ar însemna alt ceva decât a ușura Austro-Ungariei înfrângerea insurecției și pretenta reimprescătă prin întrevăderea dela Dantzig nu merge atât de departe, încât se garanteze o astfel de atitudine din partea Rusiei?

Rusia trimite neinterpuși ofițeri de ai sei în Bulgaria. Dela Moscova vin cantități de grâu pentru Montenegro.

Soartea lui Gambetta este decisă. Rămânând în minoritate și a dat demisiunea și deja Freycinet se ocupă cu compunerea unui cabinet nou. Causa căderii lui este proiectul, prin care cerea modificarea legii electorale. Germania, Italia și Turcia, se ție, că sunt mulțumite de căderea acestuia.

Reșcoala.

În 27 Ianuarie s'au publicat listele perșilor îndurate de armata austro-ungurească în ținuturile reșcate. În liste sunt publicați cu numele cei căduți sau răniți în luptele dela 16 până la 26 Ianuarie. n.

În 16 Ianuarie la Corito au cădut morți dela reg. Nr. 11 un infanterist, altul răspândit încât nu se știe unde se află; răniți greu un locotenent, un corporal și trei infanteriști; un sergent rănit ușor. Doi din cei greu răniți, între cari locotenentul Lalic au murit.

În aceeași zi la Planic dela același reg. un mort și un răspândit.

În 17 Ian. la Biela-Rudina și la Planic spre meadă și dela Corito în lupta ce a avut o jumătate de batalion din reg. Schmerling Nr. 67 trimis pentru proviantarea localității Corito, au ramas patru morți, doi greu răniți și trei răniți ușor.

În aceeași zi la Isovoarele Trebienici dela reg. 67, trei au rămas morți; un rănit ușor și un răspândit.

În 19 Ian. la Trnovița-Cania și Dubrava coloana loc. colon. Landwehr voină să provianteze Corito, în mergerea în colo a perdut dela batal. 20 de vânători un mort, trei răniți ușor.

În 20 Ianuarie la Preceava aceeași coloană în întoarcere a avut dela comp. 2 a reg. 11 de inf. un rănit greu și unul ușor.

În 23 Ianuarie la Polie, meadă-și-răsărit dela Conița, a avut reg. de inf. Nr. 1 un rănit greu.

În noaptea dela 25 spre 26 Ianuarie în lupta de lângă dealul Vrbat, meadă-și-răsărit dela Conița, reg. de inf. Nr. 9 au avut trei răniți greu și unul ușor.

Cu totul 10 morți 13 răniți greu și 10 răniți ușor.

Soldatii cari se răspândesc dela trupă se pot considera de morți, de oare ce insurecții nu țin prinși, ci după ce cad în mâinile lor îi masacrează în modul cel mai barbar.

Remarcabil este numărul morților în raport cu cei răniți. Impregurarea aceasta se esplică din felul luptei și al terenului. Insurecții de regulă așteaptă trupele în pozițiuni adăpostite și din ascunsurile lor trimit între șirurile soldaților plumbii lor ucicitori. Insurecții fiind din copilărie deprinși cu armele sunt și ochitori buni și arare ori se întemplă să greșească ținta ce o iau la ochiu.

În 28 Ianuarie n. s'au publicat alte liste oficiale despre perșii între Drina și Narenta în ținutul Zagorici.

Insurecții, precum se vede din miscările lor din zilele mai din coace au sucursuri, pentru că devin în fie care și mai îndreptate. Ei nu se mai mulțumesc a așteptarea trupelor, ci se nădușesc a cuceri puncte strategice și a întreprinde comunicațiunea între trupele austro-ungurești.

Din dieta Ungariei.

În ședința de Vineri a dietei discutându-se asupra „fondului de dispozițiune de 200.000 fl.“ dezbateră a luat formele și proporțiunile unei discuțiuni aprige contra naționalităților nemaghiare. Obiectul atacurilor veeente au fost de astădată Sasi. În cele următoare reproducem aceasta dezbateră caracteristică și instructivă.

D. putatul Otto Herman atrage atențiunea guvernului asupra agitațiunii ce s'a început în Germania contra Maghiarilor anuntit din partea „Schulverein“ului organizat în Berlin cu tendința pronunțată de a apăra pe Germanii contra prigonirilor, la care sunt espusi. Agitațiunea s'a manifestat în societate, presă și prin broșuri. Agitațiunea e cu atât mai remarcabilă cu cât ea e spriginată și de bărbați cu renume științific, cari au subșcriș proclamațiunea numitei reuniuni.

Mișcarea e îndreptată direct contra națiunii ungare și noi, cari în această privință ne afirm pe terenul ecuității, dreptății și al legii trebuie să facem ceva contra acestei agitațiunii. (Aprobări în stânga extremă) pentru că de va succede acestei agitațiunii pregătite de mână lungă aș câștiga presa cea mare din Germania și a spune și de și națiunii germane că Germanii din Ungaria sunt prigonii ca jidovii în Kiew — noi trebuie să lucrăm. Aștept dela ministrul president că va folosi influența sa asupra afacerilor străine vestită de atâtea ori pentru a arăta răul acesta. (Aprobări în stânga extremă). Sânt în Ungaria vro câțiva scriitori cu conștiința de datorință lor cari și-au ridicat glasul, dar cum vom informa străinătatea noi Ungurii cu unele broșuri ce apar în 500-600 exemplare față cu foile germane ce apar în milioane de exemplare?

Fie mi permis nu numai a constata această mișcare, ci a arăta și mijloacele și isovoarele ei, așa precum se pot afla nu numai în Ungaria ci și în simul legislațiunii ungurești însăși. Am văduț în timpul răboiului francez-german, că mulți Sasi din Transilvania au abdis de indignatul lor unguresc, considerându-se de membri ai marelui popor german și înând parte la festivitatea de victorie în Berlin. Și acolo ei au dis națiunii mame: Tu ai trântit pe Franca la pământ, noi așteptăm acum ca să ne scapi de tirania Ungariei. Și atunci s'a întemplat că un bărbat care a și membru în corpul legiutor unguresc, vestise în Ungaria și în străinătate prin foi, că el se desbracă de uniforma de honved aflându-o necompatibilă cu germanismul.

Ad. Zay: Cine a fost acela?

O. Hermann: Guido de Bausznerl (Mișcări, Sgomot).

Și agitațiunile s'au continuat sistematic, dar nu în modul ce-l reclamă simțul de dreptate dela un om de altă convingere, ca folosindu-se adecă de ocaziune să și aducă gravamenul seu înaintea legislațiunii ungurești și să cereă dela dinsa remediarea realu, cea ce ar și afla, ci ei fac togmai contrariul, atacându-ne pe furig. Căci este un fapt necontestabil, că cartea de curând apărută a învătuului Heintze nu numai publică date ce și le poate procura ori ce învățat ci și date de acele ce numai în coridoarele

dietei se pot culege și acele nu provin din discuțiuni publice ci din convorbiri private. Cumcă aceasta ar fi o procedere loiala, eu din partea contestez în mod categoric. (Aplause vii în stânga extremă.)

Și în aceasta casă vede un bărbat maghiarofag care are o foie... (Strigări: Cine este acela? (Dl dep. Dr. Wolff, redactorul dela „Tageblatt“ din Sibiu Mișcări sgomot).

Aceasta este un fapt cunoscut. Eu am așteptat dela densus ca în discuțiunea bugetară când i se dă fie că ruia ocaziune a și aduce gravamenle sale să se fi ridicat cu bărbăție și se fi dis: „Legislațiua ungurească, noi fi naționalității unguresci-săsesci sistem subjugăți de Maghiari și aceasta vă o dovedesc“. O asemenea procedere mi-ar fi mai explicabilă; dar ca acei ce au chemarea de a informa pe bărbații de sciință despre adever să-i amăgescă, acest lucru după părerea mea nu mai poate fi tolerat. (Adeverele este! în stânga extremă.)

Din aceasta carte se vede întreaga miserie, de care suferim. De vom merge înapoi până la anii șasezeci vom vedă că și pe atunci se aflau oameni nu numai într-ai sasi, cari în faptă scriau articuli culpabili contra națiunii ungurești și astfel de oameni mai sânt și astăzi; sânt profesori pe catedră cari au profesiunea de a dovede necontenit govinismul ce-l arată Maghiarii către Sași; (Așa e) lor le este incredințată crescerea tinerimei ungurești și acei ce mănăncă aici pâne ungurească folosesc ori ce ocaziune pentru a denunța națiunea ungurească înaintea străinătății (Așa e! adeverat!); ei vin în Ungaria și vor se aplica aici măsura absolută adusă din Germania precând ori ce om cu minte care cunoașce istoria trebuie se știe că istoria culturi ungurești nu poate fi măsurată cu un măsurător absolut străin ci numai cu al seu propriu. (Vivate vii și îndelungate).

În fine oratorul provoacă pe guvern ca să lămurească starea adeverată a lucrului cu auctoritatea de care dispune ori ce guvern, și să pună capet scandalului înscenat de Germanii pe față contra Ungariei. (Vivate vii)

Dr. C. Wolff: N'am așteptat ca neînsemnata mea persoană să fie amestecată de d. antevorbitor în această causă. Dar fiind că aceasta s'a întemplat me vâd silit a respinge categorice atacul îndreptat asupra mea. (O voce din stânga extremă: Pe ce basă? Se aușim!) Nu știu ce felu de scrieri îmi impută dl. antevorbitor. Cu Heintze nu stau nici într-o legătură. Până când dl. antevorbitor nu va specifica imputările și acuzările sale, eu me simt în neplăcuta pozițiune de a sta față cu un atac nedeterminat și de ocamdată trebuie să resping simplu toate imputările și atacurile. Un lucru nu-l tăgădușesc și acesta e că țin cu credință la naționalitatea mea și-mi țin de datorință săntă a servi națiunii mele după modestele mele facultăți. Abia cred că se va afla un Ungur adeverat care stimându-și naționalitatea se-mi ia aceasta în nume de reu. (Strigări: Nu de aceasta este vorba).

Iosif Gull: Am ascultat espunerile dlui Herman cu surprindere și regrete. Cum se vede stânga extremă are lipsă de o mică cunună de laur și unde se poate câștiga aceasta mai ușor decât dintr'un atac contra naționalităților, cu deosebire contra Sasilor din Transilvania. (Strigări din stânga: Ah! Sirmanii!)

Deputatul Herman provoacă pe ministrul president ca se lucre pentru a se nimici activitatea unor jurnale, scrisori volante și a unei societăți din Germania. Numai pentru această provocare nu mă vedeam îndemnat a lua cuvântul, dl. deputat însă afirmă că faptele produse sânt fără temei și densus atacă o parte dintre cetățeni

statului, la care aparțin și eu, cu nesece acuzări ce nu le pot trece cu vederea. Și fiindcă „marea furioasă și cere victimă“, eu m'am hotărât a sări într'ănsă.

Premiț că nu sânt îngagiat cu persoana mea în nici o direcțiune. N'am scris nici am dispus să se scrie vre unul dintre articuli din cestuine. N'am nici cunosință ca alt cineva din Ungaria să fi făcut aceasta, căci nimenia nu mi-a comunicat intențiunea sa în această privință. (Iaritate) În starea de ași a librăriilor și a comunicațiunii ori care se poate informa ușor. Dealtmîntea este lucru firesc și vrednic de recunoștință, că marea națiune germană a început a se ocupa în detai și ajutorând de soartea acelor Germani. . . .

Em. Szalay (întrerupând): Ce le pasă lor? (Mișcări)

Ios. Gull (continuând): Aceasta voină dovedio mai târziu. Cum am dis, a început a se ocupa cu soartea acelor Germani cari locuiesc nu numai aici în Ungaria ci pretudinându-se în lums. Dl dep. Herman se pare că află aceste fapte nebasate. Judecata sa e scurtă, dar fără temei. Pot fi divergențe în opiniuni cu privire la concluziuni, dar faptele înșeiși sânt adeverate. (Mișcări.)

Sau doară nu este adeverat că legea despre naționalități nu se eșcută în nici o direcțiune? (Strigări vii: Nu, nu este adeverat!) Nu este adeverat, că chiar și în acele comitate unde poporațiunea ungără nu e în majoritate, administrațiunea se află aproape exclusiv în mâni ungurești? (Strigări vii: Se fie oare în mâinile celor ce nu știu unguresce?) Nu este oare adeverat că administrațiunea și față cu privații se aplică numai în limba ungurească, pardon în limba statului? (Așa trebuie!) Nu este oare adeverat că și pe terenul justiției chiar în acele ținuturi unde abia există vre un ungur de nascere sunt aplicați mai numai Unguri de nascere? (Aprobări) Și nu' trece nici unia prin minte a aminti măcar că acești funcționari denumiți trebuie se priceapă limba acelor națiuni în al căror mijloc lucrea. (Strigări: Aceasta nu este adeverat!) Nu au fost silii cetățeni de stat de limbă nemaghiară să și instruzione copii în limba maghiară chiar și în acele institute ce le susțin ele până, și în școala poporală? (Strigări: Așa trebuie se fie!)

Nu-ia venit nimeni aminte a silii pe cetățeni de stat de limbă ungurească se învețe în școalele susținute de densus și limba acelor poporațiuni ce locuiesc acolo. (Strigări: Este oare limba sasilor limba statului?) Nu este oare adeverat că ministrul de instrucțiune nu a validat încă niciări legea ce-l obligă de a se îngrăi, ca în institutele de stat până în sus la academie cetățeni de stat de limbă nemaghiară să se poată cualifica în limba lor maternă? Nu voină intra mai de parte în detaiuri, am amintit destule lucruri pentru a proba că cetățeni de stat nemaghiari nu se pot țin egal îndreptățiți și aceasta e o vătămare simțită pentru densus. Și nu trebuie să ne mirăm, dacă Sasi din Transilvania simt această vătămare cu mai mare vioiciune pentru că ei au venit ca oaspeți în aceasta țeară, dar ei au fost chemați și drepturile lor au fost confirmate prin diplome și legi fundamentale (Strigări din stânga extremă: Cine le face ceva rău?) și fiindcă sgomot mare, strigări: „Sa ordine!“

Presidentul mustră pe orator pentru acestea din urmă espresuine. Ios. Gull (continuând) Deci fie, dar noi ne am văduț amigii în speranțele noastre. (Strigări: Aceasta e alt ceva!) Și spre ce scop se fac toate aceste? Nu mai cu scopul de a maghiariza poporațiunea întreagă și aș

ucru nu se poate contesta după afirmațiunile ce le am auzit în zilele acesteia aici.

Guvernul a fost învinovățit că nu a lucrat de ajuns în aceasta direcțiune, cu toate că ministrul president a declarat că fără centralizarea administrațiunii, maghiarizarea e neputință. Eu afiu lucru natural și just, ca cineva să facă tot ce se poate pentru a consolida și conserva națiunea sau proprie, dar cele ce se fac în această direcțiune în țeara noastră de vro câțiva ani merg pe departe; în societate și în stat nu se mai întrebă: ce e corespondent? ci: Prin ce se poate promova mai bine maghiarizarea? (Strigări în stânga extremă: Așa se cade.)

Aceasta nu e spre folosul nici a națiunii ungare însăși pentru că națiunea domitoare propagă dove macsimă în țeară. Cea dintâiu e: Cine are puterea are și dreptul de a desbrăca pe alții de naționalitatea lor; a doua maximă e: Nu mai e rușine când pentru a ocoli neplăcerile sau a câștiga favoruri omul se lăpădă de naționalitatea sa proprie adecă trădează pe mama sa. (O voce din stânga extremă: Ungaria e mama!)

Aud întrebând: Pentru ce se interesează auctorul german, societatea germană de toate aceste? Nu voin se reflecte la acele casuri repetate, în cari bărbați de stat străini s'au ocupat mai cu efect și cu alte mijloace de afacerile publice ale Ungariei. Va fi de ajuns a indica activitatea reuniunii Sot. Ladislau care între altele are și scopul a conserva naționalitatea și religiunea Maghiarilor. Ciangăi; va fi de ajuns, indica o biserică cu vață în Ungaria, care quasi în mod oficios a colectat bani pentru același scop.

Ce s'ar fi întâmplat dacă într'o țeară vecină la vro doue milioane de Unguri ar trăi în starea în care se află Germanii din Ungaria? Nu s'ar fi interplat ministrul presid. de vro câte-va ori: că are de suget — și în câte minute a lucra ca se se conserve naționalitatea acestor frați unguri asupriți?

Încă vro câte-va cuvinte despre agitatori săsesci. Se dice că sasii din Transilvania s'ar fi împacat de mult cu situațiunea, dacă nu ar fi fost agitați de unii particulari. (Așa e!)

Ată e adevărat, că poporul săsesc e iubitor de pace și s'ar bucura, putând face pace pe deplin cu frații Unguri, dar și ei urmănd esemplul patrioților lor și în credință la naționalitatea lor; pentru aceasta nu e de lipsă a-i agita. O agitațiune însă enecesară după părerea mea mai cu seamă în această casă și de această agitațiune voin se mă face eu întâiu vinovat declarând cu sinceritate că eu și în credință la naționalitatea mea și stînt gata ori și unde și față cu ori și cine a o afirma și apăra pe cale legală. (Aprobări).

Voiesc a agita și contra falsei idei, că adecă Ungaria nu ar pute fi fericită, dacă toți ceilalți cetățeni nemaghiari ai statului nu se vor face fără veste Maghiari încernați. (Strigări: Aceasta n'am pretins!) Ar fi mai bine a liniști pe acești cetățeni, și atunc nu va fi lipsă a cheltui vre-un cruceriu în direcțiunea aceasta sau a învoca activitatea ministrului presid. Decemdată — nu pot primi fondul de dispozițiune.

O Herman rectificând-se dice că nu a contestat dreptul de existență al naționalităților, nici a provocat pe guvern sau pe alt cineva a nimici reuniunile scolastice, ci se paralizeze în cercul seu de activitate numai activitatea acestor reuniuni și se infor-

meze națiunea germană despre adevărată stare a lucrurilor.

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Făgăraș 14/26 Ian. Dnule Redactor! Acum este timpul și nu va trece mult, când tot românul din Austro-Ungaria va adora cu pietate pe un Andrei Șaguna. Nu va trece mult până când în 30 Noemvri și 16 Iunie va esclama fie-care: O! Andreiu unde ești, unde sînt faptele tale! De acest simț pătrunsă și tinerimea dela școala gr. or. din Făgăraș a săvârșit în presara sf. Andreiu prin o producțiune de declamațiune și cântări, o serbare și adorare a lui Andreiu. Cu aceasta ocaziune mulți credințioși de ai noștri au dat dovadă, că ei nu numai îl adorează, ci caută ca zidirea maimilor lui să nu se distruagă, ci tot mai mult să se întărească — adecă au contribuit cu dinariul său după putere în folosul școlai. — Zidire de a lui Șaguna. Pentru însemnătatea țilei și pentru cugețul lor cel sfânt, cum și pentru îndemnul de imitare se publică cu numele acesti binefacători: Petru Popescu, protp. 2 fl., Luisa Făgărășan 70 cr. Sofia Golian 20 cr. Maria Aiser 50 cr. Georgiu Aiser 50 cr. Dn St. Pop 2 fl., Ioan Ciura 50 cr. Const. Cîntar 50 cr. Georgiu Păcăl 20 cr. Ioan Aron 30 cr. Danil Grămoiu 40 cr. Nicolae Cip 2 fl. Ald. Mețian 50 cr; suma fl. 10 30. Tuttur acestora credințioși li se aduce cea mai mare mulțumită din partea școlai și în spețiel Rev. domn protop. Petru Popescu, care ca un adevărat director școlar și harnic cărmaciua a condus toate la scopul și rezultatul dorit.

Nicolau Aron.

Varietăți.

(Istoria regimentului de inf. F. W. L. Mare duce de Baden Nr. 50 dela întemeierea lui până la 1881, lucrată după arhivul c. r. de resboiuri și după alte isvoare autentice, cu ilustrațiuni. Biblioteca oficerilor acestui regiment invita la pronunțarea acestui op cu următoarele reflexiuni:

„În conformitate cu demnitatea trecutului acestui regiment (până la 1860 regimentul II român de graniță cu reședința statului major în Năsăud. Red. „T. R.”) nu s'a cruțat nici o necelălă și cheltuială ca opul să fie pe cât se poate bogat și clar eară pentru poporațiunea originei sale foarte atrăgătorii și interesant.

„Conduși de ideea că istoria unui regiment are se fie o cronică credințioasă și adevărată a familiei celei mari a regimentului în care se se eternizeze activitatea glorioasă a singuratiilor, mai departe se fie înțeleasă de toți desvoltarea succesivă a organizațiunii, armării, acupării, a adjuștării și a altor referențe, autotii si-au dat silința a de o iconă istorică cât se poate de credințioasă și de vastă a luptelor și faptelor regimentului.

„Opul a apărut deja. Listele de pronunțare sînt a se adresa la comanda de rezervă a regimentului Nr. 50 la Alba-Iulia”.

Opul acesta trebuie să fie interesant și așteptăm mai mult decât cu curiositate se fim în pozițiune de a cunoasce. Costă 5 fl. v. a.

(Necrolog) Cruda și nemiloasa moarte er' răpl pe un brav păstoriu sufletesc din mijlocul nostru. Parintele capelan Iulian Onciu numai

e cu noi, căci Luni în 11 Ian. a. c. la 11 ore noaptea în etate de 46 ani, după o fericită căsătoria de 11 uni, și în al 13-lea an al păstoriei sale, împărășit fiind cu sânta cuminăcătura, și-au dat bîndul său suflet în mâinele creatorelor, lăsând în cel mai profund doliu, pre mult iubita sa soție cu cinci prunci minoreni; precum și pre iubiiți săi părinți, soacră, frate, soră, neamuri și pre filii săi sufletesci. — Actul funebrel fu săvârșit de 8 preoți și 3 învătători, apoi după finea ceremoniilor, părintele Ioan Popoviciu din Sătul-noi ceti o cuvântare ocașională, ear' la cimitiriu parintele capelan Ioanichiu Neagoe, și Petruvăsila rosti un discurs funebrel, cari amândou stoaeră lacrimi din ochii tuturor triștilor ascultători. Mângăind pre cei orfani, reoposulții săi dicem: Fieți terina ușoară și memoria binecuvîntată.

* (Bandiți politicoși): În „Resb.” V. cetim despre o tâlhărie comișă asupra lui Costache Urliățen în districtul (României) Prahova care ar fi destul de comică dacă n'ar ave și partea sa tragică.

„Eată cum relatează despre întemplerăea aceasta șiia foșia după „Democratul”:

Luni la 4 curent, 20 de individi bine îmbrăcați cu masca la ochi în patru trăsuri trase de câte patru cai frumoși pela oarele 6 și jumătate seara se prezentă la domiciliul dlui Costache Urliățeanu, dela via dsale din deal Valea Orli plasa Podgoriei. Petruspredece din acesti mosafiri rămân în curte cu însărcinarea de a lega pe toți servitorii dlui Urliățeanu și restul de gese s'au dus sus spre a aduce stăpânului casei felicitările lor de sfintele serbători.

D. Urliățeanu s'afia la masă. Oaspeții prezentându-se în casă, se adresară astfel:

— La mulți ani și vă sărutăm mâinele cococane Costache — și după o pauză, scurt, aduseră;

Ea veți de noi și ne dă ceva de cheltuială,...

D. Urliățeanu vădend cu ce fel de mosafiri are a face tot scurt le răspunde:

— Băeți vă dau tot ce am, dar cu condițiune să'm cruțați viața.

Bandiții promiseră pe onoare lor că nu se vor atinge de nici un firicel de pîr din capul lui cococul Costache.

D. Urliățeanu merge la cassa de bani și le dă tot ce avea, adecă vreo 18.000 franci.

După ce politicoșii hoți s'au asigurat că li s'ad toți banii din casă într'un chip și mai politicoși și au luat diua bună dela cel jefuit sărutându-i chiar mâine.

Bandiții încă au avut grijă a lua la braț pe d. Urliățeanu spre a-l conduce până la poartă. Aci, din nou, nouă îmbrățișări și sărutări de mâni din partea tâlharilor, rugându-se nocturnii neguțatori de D. Urliățeanu, să-i scuze că, dacă au fost siliiți al vizita noaptea, aceasta au făcut'o fiind-că au întârziat venind foarte de de parte pe drum, de la Bucuresci.

După o ultim sărutat de mâni, banda s'a suiat în trăsuri și s'a făcut nevădută; iar d-nu Costache Urliățeanu a rămas cu 17 bani în buzunar, pe cari, în casă chiar, a voit a-i da și pe acestia jefuitoților, spre a se ține de cuvânt că toți banii li va da, pe cari i are în casă; hoții însă au refuzat a-i lua și pe acestia, dicend că trebuie să rămăie de prăsilă lui, cococul Costache.

Parchetul nu scim ce dispozițiuni va fi luat pentru dovedirea acestor cutezători bandiți; administrațiunea

înse, după cât ne-am informat, se află în urmărirea lor.

Table with 3 columns: Location, Amount, and Date. Includes Loterie results for Vienna and Timisoara.

Table titled 'Bursa de Viena și Pesta' showing exchange rates for various currencies and goods like flour, oil, and sugar.

Nr. 6968 - 1882 civ. [1] 1 - 3

EDICT.

În cauza de segregarea pășunii comune din Vecerdea terminat pentru incesarea lucrărilor pregătitoare și în deosebire pentru regularea reprezentațiunii, alegerea ingineriului funcționator și pentru pregătirea preliminarului de spese se statorosec pe 29 Martie anul 1882 la 9 oare am. m. în comuna Vecerdea la antista comunală, la care se citează prin edict cei interesați.

Elisabetopol, 20 Ianuarie 1882. În numele tribunalului reg. (L. S.) Kelenen m. p. jude semis.

Nr. U. 100/1882. [12] 1 - 3

Publicare de licitațiune

În 24 Februarie 1882 st. n. (12 Februarie 1882 st. v.) se va licita public în oficiul central al universității săsesci din piața mare Nr. 15 dimineața dela 9 până la 12 oare, arândarea urmatorilor munți de pășune pe restimp de doi ani, va se dică pe 1882 și 1883 și adecă:

Table with 5 columns: Nr. licențiu, Situațiunea, Numirea, Mărimen, Prețul. Lists land parcels for auction.

Fie care doritor are a începuți licitațiunea adepune în bani gata un vadiu de 10 procente dela prețul de esclamar în mâinele comisiunei de licitațiune, care după terminarea licitațiunei, se înapoează acelor ce n'au obținut arênda; acelor însă cari au obținut arênda, li se scotese în plata arêndeii, după ce au depus cautiunea contractuală.

Condițiunile mai de aproape ale arêndării se pot vedé și înainte de diua licitațiunei la oficiul central al Universității săsesci.

Sibiu 21 Ianuarie 1882, Dela oficiul central al Universității săsesci.